

Департамент освіти Вінницької міської ради
міський методичний кабінет

Використання можливостей
Wіkі - сайтів
як платформи для реалізації
творчих проєктів
шкільних бібліотекарів"

ЗБІРНИК СТАТЕЙ

ВІННИЦЯ
2015

Керівники проекту: *Лампіга А.В.*, методист ММК

Нарольська К.В., методист ММК

Укладачі: *Кирилова С.М.*, зав. бібліотекою закладу
«ЗШ I-III ступенів №22 ВМР»

Баглай О.П., зав. бібліотекою закладу
«ЗШ I-III ступенів №11 ВМР»

Бернацька Г.М., зав. бібліотекою закладу
«ЗШ I-III ступенів №15 ВМР»

Грищук А.В., зав. бібліотекою закладу:
«ЗШ I-III ступенів №20 ВМР»

Іванова Н.Ю., зав. бібліотекою закладу
«ЗШ I-III ступенів №13 ВМР»

Чебишева Л.Д., зав. бібліотекою закладу
«ЗШ I-III ступенів №34 ВМР»

Відповідальний за випуск: *Кирилова С.М.*, зав. бібліотекою
закладу «ЗШ I-III ст. №22 ВМР»

Зміст

1. <i>Нарольська К.В.</i> Використання можливостей wiki-сайтів як платформи для реалізації творчих проектів шкільних бібліотекарів.....	1
2. <i>Лампіга А.В.</i> Проблеми читання сучасних школярів.....	4
3. <i>Кирилова С.М.</i> WIKI – технології у бібліотеках: нові можливості розвитку у сучасному Інтернет - середовищі.....	8
4. <i>Бернацька Г.М.</i> З книгою по життю	11
5. <i>Крученко А.А.</i> У книги є стежок багато.....	14
6. <i>Дудник Н.М.</i> Форми залучення школярів до книги, розвиток інтересу до книги і читання.....	22
7. <i>Огороднічук В.Д.</i> Позитивний вплив дитячого читання на становлення особистості учнів.....	35

Використання можливостей wiki-сайтів як платформи для реалізації творчих проектів шкільних бібліотекарів

Нарольська К.В., методист ММК

Мета сучасної школи – створення умов для всебічного розвитку і саморозвитку особистості. Велику роль у цьому процесі відіграє книга. Тож одна з основних задач, що стоїть перед шкільною бібліотекою, полягає у вихованні творчого, вдумливого, компетентного читача, формуванні читацьких вмінь, адже стрімке зростання обсягу інформації, яку необхідно засвоїти, потребує збільшення темпу читання, швидкості розуміння і прийняття рішення. Отже, сформовані читацькі вміння – запорука успіху.

На жаль, вже протягом тривалого часу спостерігається спад читацької активності та культури читання школярів. Одна з причин цього – засилля ЗМІ і прогрес в галузі комп'ютерних технологій, які призвели до створення глобальних мереж з миттєвим доступом до будь-яких банків даних, що, з одного боку, значно економить час та сили, а з іншого – позбавляє необхідності творчого пошуку, нерідко стає джерелом хибної інформації, врешті, змінює відношення школярів до книги та спілкування з нею під час дозвілля, нівелюючи її значення в житті дитини. Тож, головне завдання шкільного бібліотекаря – привити дітям любов до книги. І в цьому, як не парадоксально, на допомогу йому можуть прийти інтернет-технології. Адже за умови грамотного використання їхніх можливостей можна значно підвищити інтерес учнів до читання. Саме така мета була покладена в основу організації та проведення міського онлайн-конкурсу дитячого читання «Прочитав – розкажи!», що тривав протягом квітня-жовтня 2014 року. Ідея конкурсу полягала в написанні учнями відгуків на улюблені книги з подальшим розміщенням їх в інтернет-середовищі з додаванням ілюстрацій, посилань на інформацію про автора книги та, за можливості, на сайт електронної бібліотеки, де можна прочитати або завантажити твір.

Конкурсу передувала організаційно-методична та підготовча робота, яка включала проведення методистами з бібліотечних фондів інструктивних нарад зі шкільними бібліотекарями міста; тематичного майстер-класу по роботі з системою wiki як платформи для розміщення робіт учасників; пошук та залучення вінницьких компаній для надання спонсорської допомоги у проведенні конкурсу; створення інтернет-ресурсу для висвітлення перебігу подій, забезпечення можливості онлайн-голосування для усіх бажаючих, а також надання інформаційного супроводу конкурсу, зокрема шляхом розміщення інструктивних, роз'яснювальних і рекламних матеріалів (електронних банерів, оголошень та плакатів) в мережевому середовищі.

Платформу для розміщення конкурсних робіт (wiki.vn-edu.net.ua) було надано Вінницьким обласним інститутом післядипломної освіти педагогічних працівників, інформаційне забезпечення конкурсу та онлайн-голосування відбувалося на блозі методистів з бібліотечних фондів методичного кабінету м. Вінниці (biblioproektmmk.blogspot.com).

Практичну допомогу учасникам в оформленні та розміщенні відгуків в інтернет-середовищі відповідно до конкурсних вимог надавали шкільні бібліотекарі. Так, найбільшу кількість відгуків на конкурс було подано учнями за допомогою бібліотекарів шкіл №№ 4 (Шмоняк С.), 20 (Дерегуз М.), 10 (Давидюк С., Угльова Є.), 33 (Лук'янченко Т.) та 23 (Мовчанюк Н.): 11, 12, 14, 28 та 35 робіт відповідно. Також бібліотекарями шкіл міста була проведена й велика інформативна та роз'яснювальна робота. Найбільш активно таку роботу проводили бібліотекарі ЗНЗ №№1,11 Алфьорова К. та Баглай О., використовуючи для популяризації ідеї конкурсу, а також

ознайомленням з організаціями, що надають спонсорську допомогу у його проведенні, всі доступні їм засоби інформування: як усні та друковані, так і інтернет-ресурси.

Загалом на конкурс було подано 155 робіт учнів молодших та середніх класів шкіл міста №№ 3, 4, 6, 7, 8, 10, 11, 16, 17, 19, 20, 22, 23, 25, 26, 33, 34, 36 та спеціальної загальноосвітньої школи I-II ступенів з дошкільним відділенням.

Оцінювання відгуків відбувалося відповідно до Вимог конкурсу за результатами засідання журі, до складу якого увійшли педагогічні та бібліотечні працівники міста, а також за результатами онлайн-голосування (при визначенні переможця на «Приз глядацьких симпатій»).

Всього в онлайн-голосуванні взяли участь 1272 користувача, які віддали голоси за 102 роботи учасників, проголосувавши у загальному підсумку 4854 рази. Втім, згідно до конкурсних вимог, при підрахунку балів враховувалося не більше одного голосу від кожного з користувачів. Найбільшу кількість голосів було віддано за відгуки учнів ЗНЗ №4 (відгук №63 учениці 4-В класу Довгань Богдани на твір Р. Дала «Матильда» - 121 голос; відгук №61 учениці 5-Г класу Венгер Дар'ї на твір П. Треверс «Мері Поппінс» - 113 голосів; відгук №144 учениці 5-В класу Вальчук Анастасії на твір Е. Портер «Поліанна» - 64 голоси), ЗНЗ №16 (відгук №55 учениці 7-Б класу Килимчук Вікторії на твір Я.Стельмаха «Митькозавр із Юрківки» - 93 голоси), НВК №6 (відгук №6 учениці 3-А класу Коломієць Єви на твір Ш. Перро «Попелюшка» - 78 голосів), ФМГ №17 (відгук №62 учениці 4-Б класу Коцюбинської Софії на твір К. ДіКамілло «Спасибі, Вінн-Діксі» - 60 голосів), НВК №7 (відгук №101 учня 6-І класу Терновенка Дмитра на твір Н. Воскресенської «Легенда про Бовдура Великого» - 45 голосів; відгук №107 учениці 4-І класу Жамби Катерини на твір Г. Пагутяк «Втеча звірів, або Новий бестіарій» - 28 голосів), ЗНЗ №20 (відгук №108 учениці 6-В класу Шевченко Інни на твір М. Павленко «Русалонька із 7-В» - 36 голосів), ЗНЗ №36 (відгук №8 учениці 4-А класу Рибачок Катерини на твір Г.Вдовиченко «Ліга непарних шкарпеток» - 33 голоси).

Переважна більшість відгуків присвячена улюбленим художнім творам, крім того серед конкурсних робіт є відгуки на дитячі енциклопедичні видання (відгук №4 учня 3-Д класу школи-гімназії №6 Пойди Богдана на книгу Л. Сікорука «Фізика для малюків», відгук №124 учня 4-В класу ЗНЗ №20 Мамроцького Андрія на книгу К. Уоллард «Чому це так?»).

Більшість учнів підійшли до написання відгуків творчо, з ентузіазмом та відповідальністю. Роботи свідчать, що учасники конкурсу мають своєрідні художньо-естетичні погляди на світ, достатні мовні здібності, на високому рівні володіють художнім словом. Так, одна з робіт учениці 6-В ЗНЗ №20 Шевченко Інни написана у формі акровірша (відгук №108 на серію книг М. Павленко «Русалонька із 7-В»), в іншій – кожне слово починається на одну і ту ж букву (відгук №106 «Літера П» на твір В. Нестайка «Тореадори з Васюківки»).

Відгуки учнів не лише вирізняються самобутністю, оригінальністю викладення та оформлення. Дитячі роботи відверті, емоційні та зворушливі. Зокрема, у відгуках до творів, написаних ученицею 4-Б класу ФМГ №17 (відгук №62 на книгу К.ДіКамілло «Спасибі, Вінн-Діксі»), ученицею 7-І класу школи-ліцею №7 Поляруш Дариною (відгук №100 на книгу Л. Чарської «Записки маленької гімназистки»), ученицею 3-Б класу школи-гімназії №23 Стадник Мар'яною (відгук №44 на книгу Е. Портер «Полліана»), учнем 4-Г класу ЗНЗ №11 Рабчуком Петром (відгук №122 на

казку Г.Х. Андерсена «Снігова королева»), ученицею 3-А класу школи-гімназії №6 Коломієць Євою (відгук №6 на казку Ш. Перро «Попелюшка») та учнями спеціальної загальноосвітньої школи I-II ступенів з дошкільним відділенням Таневською Діаною (відгук №153 на казку Г.Х. Андерсена «Вельможні та прості»), Таранухою Тетяною (відгук №152 на притчу «Жаба на клумбі»), Челюкановим Олександром (відгук №151 на оповідання К. Ушинського «Сліпий кінь»), проявляються дитячі емоції та внутрішні переживання під час читання книги. Основна ідея цих відгуків – очікування та віра в добро, любов та милосердя.

До найяскравіших епізодів книг багато учасників конкурсу додавали свої ілюстрації. Бібліотекарі шкіл №10 Давидюк С., Угольова Є. та спеціальної школи I-II ступеня з дошкільним відділенням Горева І. використали відцифровані копії дитячих малюнків при оформленні учнівських робіт на сайті wiki.vp-edu.net.ua (відгуки №1 на міф «Золоте руно» та №149 на книгу «Дивовижні історії про тварин» учениці 4-Б класу ЗНЗ №10 Цвігун Вікторії, відгук №96 на казку Г.Х. Андерсена «Гидке каченя» учениці 6-А класу ЗНЗ №10 Адамчук Катерини, а також зазначені вище відгуки №№151, 152 та 153 учнів спеціальної загальноосвітньої школи I-II ступенів з дошкільним відділенням).

Конкурсні роботи свідчать про вміння дітей аналізувати текст, чітко висловлювати власну думку на письмі. Причому міркування про прочитане притаманне як учням середніх, так і початкових класів (відгук №80 учня 4-А класу ЗНЗ №33 Мельничука Дмитра на оповідання В. Сухомлинського «Який слід повинна залишити людина на землі»; відгук №107 учениці 4-І класу школи-ліцею №7 Жамби Катерини на повість Г. Пагутяк «Втеча звірів, або Новий Бестіарій»; відгук №110 учениці 4-А класу ЗНЗ №20 Грубої Марини на оповідання В. Сухомлинського «Шматок хліба»).

Проведений конкурс показав, що коло читання сучасного учня молодших-середніх класів різноманітне: від класичної вітчизняної та зарубіжної художньої літератури, творів сучасних авторів, науково-популярних видань – до фантастики, пригод, детективів.

Загалом захід сприяв розкриттю творчих здібностей учнів, залученню широко загалу дітей молодшого та середнього шкільного віку до читання, переосмислення і творчої інтерпретації прочитаного, формуванню навиків безпечної роботи в інтернет-середовищі, формуванню уявлення про особливості роботи з wiki-сайтами та можливості хмарних технологій. Разом з тим, слід зауважити, що подібні акції самі по собі не в змозі змінити загальну ситуацію. Успіх у формуванні стійкої потреби в читанні серед школярів залежить від спільних зусиль сім'ї, закладів освіти та бібліотек.

Проблеми читання сучасних школярів

Лампіга А.В., методист ММК

Останнім часом стало звичним нарікати на те, що найновіші досягнення в інформаційних технологіях і, як слідство, повальне захоплення дітей комп'ютерними іграми і Інтернетом, звели нанівець дитяче читання. І в цьому є велика доля правди. Нужденним фондам шкільних бібліотек непросто змагатися з Інтернет - ресурсами, полицями книжкових магазинів та телевізійними розвагами.

Проблеми дитячого читання починаються, як відомо, з дорослих. «Вічно зайнятим» батькам простіше ввімкнути дитині телевізор чи комп'ютер, чим сісти поряд з нею та почитати книжку. Адже сімейне читання – це не тільки спосіб отримати та засвоїти інформацію, а й найкращий спосіб спілкування та ненав'язливого виховання. Якщо дитина постійно вдома бачить читаючих батьків, така форма проведення вільного часу стане для нього звичною. А вже спільне обговорення прочитаного – це межа бажань! Така традиція, по-перше, об'єднує батьків та дітей, а по-друге, допомагає підлітку читати самі найважчі твори, аналізуючи їх разом із дорослими.

Завдання шкільних бібліотек - це спільна робота з педагогами по здійсненню основних функцій дитячої літератури. Звичайно, в школі будь-який учитель скаже, що головними функціями літератури залишаються пізнавальна та виховна, дітям більше до вподоби розважальна, справжнім книголюбам ближче естетична функція, яка направлена на прищеплення високого художнього смаку.

Специфіка шкільних бібліотек в тому, що на перший план висувається пізнавальна функція читання. Бібліотечні фонди багаті на класичну українську, російську, світову літературу та довідково-енциклопедичні видання. Останні користуються помітним запитом, але недостатнім. Найцінніша інформація, яка зберігається в цих виданнях, дуже часто проходить повз дітей, так як їм

простіше «скачати» необхідний матеріал з Інтернету і, не читаючи (!!!), надати вчителю в якості доповіді, реферату і т.д. Завдання педагогів полягає в тому, щоб націлити учнів на використання в своїй роботі традиційних носіїв інформації (поряд з електронними) для оптимального засвоєння матеріалу.

Шкільні бібліотекарі не завжди правильно можуть оцінити коло читання сучасних дітей. Не маючи можливості задовольнити запити читачів на ту чи іншу літературу, шкільна бібліотека не має достовірних даних про інтенсивність читання дітей, про пріоритетність видань, про смаки та пристрасті.

В початковій школі учні читають все, що їм пропонують. Діти ще тільки на початку процесу залучення до таїнства читання. Їм цікаво все. Цей важливіший процес не можна пропускати ні батькам, ні педагогам, ні тим паче бібліотекарям.

Напевно бібліотекарі знають, що діти 7-10 років частіше вибирають книги за зовнішнім виглядом, купуючись на її яскравість та помітність. Але як раз цим і не може похизуватися фонд дитячої літератури наших бібліотек. Нових книг, як правило, немає, чи мізерна кількість, а гарні та яскраві швидко «зачитуються», перетворюються на лахміття. Тому бібліотекарям потрібно пропагувати зміст книги, яку просто необхідно прочитати дитині в тому чи іншому віці.

Ця робота проводиться на уроках літературного та позакласного читання, а також і на бібліотечних уроках. Початкова школа – це період, коли діти з задоволенням відвідують бібліотеку, залучаючись до книжної культури.

Зовсім інше відношення до читання в підлітковому віці. Саме в цей період відбувається вихід дитини у життєвий світ. Підліток, будучи одночасно об'єктом виховання дорослих, самі визначеним чином впливають на них. Випереджаючи у багатьох відносинах світ дорослих, будучи носіями нових культурних моделей, підлітки «перевертають» усталений спосіб життя сімей, привносять в нього нові засоби інформації, розваги і навчають дорослих

користуванню Інтернетом, комп'ютерними іграми, всіма можливостями спілкування через мобільні телефони і т.п.

З точки зору читацького розвитку – це перехідний період від природної дитячої допитливості до зниження інтенсивності читання. В системі цінностей підлітка читання перестає бути важливим, а тим більш необхідним. Аналіз читацьких формулярів учнів 5-9 класів показує, що попитом користується література за програмою, а також книги природно-наукового відділу фонду бібліотеки для написання доповідей, рефератів і т.п. Тут велику роль відіграє довідковий фонд, який складається з енциклопедій, словників, та довідників. Це фонд читального залу, який має вільний доступ.

Виходячи з вищесказаного, можна зробити висновок, що вибір книг у підлітків носить практично випадковий характер: щось задав учитель, щось заставили прочитати батьки, щось підказали друзі. І це в кращому випадку. У гіршому – повне ігнорування читання, заміну якому підлітки знаходять дуже швидко.

Читання старшокласників носить вже більш свідомий, цілеспрямований та серйозний характер. Вони починають розуміти, що читання є значимою складовою їхнього власного розвитку, як важливої частини свого життя, без якої неможливо будувати плани на майбутнє. І хоча в 10-11 класах доводиться читати місткі твори українських та світових класиків, учні приділяють багато уваги читанню книг з історії, фізики, географії і т.п. згідно з вибором свого подальшого навчання. І так як всі старшокласники уже є «продвинутими» користувачами персональних комп'ютерів, то з більшим задоволенням вони беруть в бібліотеках електронні учбові посібники, чим просто книги. Коли у старшокласників виникає бажання почитати щось поверх програми, то тут запити вже дуже різноманітні, явно підказані старшими друзями.

І хоча на дворі XXI століття, і скоро всі стануть «користувачами» та «споживачами» інформації, до речі будуть слова В.А. Сухомлинського: «Если книга станет для подростка всегда новым, неизъяснимым чудом, если ребенок

будет стремиться к одиночеству, чтобы осмыслить тайны этого чуда, если среди юношества будет много чудаков, влюбленных в книгу, которые отдают ей предпочтение перед всем другим – исчезнут проблемы, перед которыми бессильны другие, казалось бы, могучие средства».

Для залучення дітей до книги батькам, вчителям, бібліотекарям необхідно спільно діяти у вихованні інтересу до читання. У бібліотеках поряд із традиційними формами роботи активно використовувати новітні інформаційні технології, проводити різноманітні цікаві заходи спрямовані на залучення дітей до читання.

І саме за таким спрямуванням департаментом освіти Вінницької міської ради було проведено онлайн-конкурс дитячого читання «Прочитав-розкажи!». З метою популяризації читання серед учнів молодшого та середнього шкільного віку, формування у дітей навичок систематичної самостійної роботи з книгою, формування позитивного іміджу шкільної бібліотеки як сучасного освітньо-інформаційного центру навчального закладу, формування в учнів навиків роботи з електронними ресурсами всі шкільні бібліотеки міста прийняли участь у цьому заході. Загалом на конкурс було подано 155 робіт учнів молодших та середніх класів шкіл міста. Всього в онлайн-голосуванні взяли участь 1272 користувача, які віддали голоси за 102 роботи учасників. Оцінювання відгуків відбувалося відповідно до Вимог конкурсу за результатами журі, до складу якого увійшли педагогічні та бібліотечні працівники міста, а також за результатами онлайн-голосування. Проведений конкурс сприяв розкриттю творчих здібностей учнів, залученню широкого загалу дітей молодшого та середнього шкільного віку до читання, переосмислення і творчої інтерпретації прочитаного, формуванню навиків безпечної роботи в інтернет-середовищі, формування уявлення про особливості роботи з вікі-сайтами та можливості хмарних технологій.

WIKI - технології у бібліотеках: нові можливості розвитку у сучасному Інтернет - середовищі

Кирилова С.М., завідувача бібліотекою закладу «ЗШ I-III ст..№22 ВМР»

Потік нових інформаційних технологій все більше проникає у наше життя. З'являються послуги, побудовані на сервісах Інтернету, використання різноманітних інтерактивних технологій вже не тільки дань моді, а й серйозна конкурентна перевага.

Технології Web 2.0 справедливо називають соціальними сервісами мережі Інтернет, оскільки їх використання зазвичай здійснюється спільно в межах відповідної групи користувачів. Групи користувачів можуть утворювати цілі мережні співтовариства, які об'єднують свої зусилля для досягнення відповідної мети. Прикладом такої групи може бути створення мережного співтовариства бібліотекарів для спільного використання веб - ресурсів та обміну досвідом.

Найбільш використовуваними у бібліотечній практиці можуть стати такі соціальні сервіси:

- створення блогів (веб - журналів) та сайтів;
- вікі - енциклопедії;
- соціальні пошукові системи;
- зберігання мультимедійних веб - ресурсів;
- зберігання закладинок.

Варто зауважити, що використання соціальних сервісів web 2.0 не є складним процесом, оскільки не вимагає знань мови програмування або умінь створювати html-сторінки. Простота і зручність використання соціальних сервісів дає змогу економити час і не витратити його на довгі пояснення технології функціонування веб - систем.

Вікі — це сайт, що дозволяє своїм відвідувачам редагувати матеріали, що вже на ньому розміщені, створювати посилання на інші сторінки,

створювати свої сторінки (на вікі вони називаються статтями), обговорювати статті, що вас цікавлять.

Основна мета вікі — створити середовище, в якому можна створювати документи та спільно працювати з ними та яке підтримує навчальну та дослідницьку мережеву діяльність.

Вікі характеризується наступними ознаками:

можливість багатократного внесення правок засобами самого середовища, без використання зовнішніх редакторів;

особлива мова розмітки, яка дозволяє легко та швидко створювати та оформлювати окремі елементи структурні елементи тексту;

відображення змін відразу після їх внесення;

розподіл змісту на іменовані сторінки;

колективна робота;

облік змін (облік версій) тексту — можливість порівняння редакцій та відновлення попередніх версій.

Вікі - технологія — потужний інструмент для швидкого створення та редагування гіпертексту, тобто тексту для перегляду на комп'ютері, який містить зв'язки з іншими документами, у наслідок чого користувач має змогу перейти до пов'язаних документів безпосередньо з вихідного (первинного) тексту, активізувавши посилання. При цьому дописувач або група учасників проекту не відволікаються на html-кодування та встановлення зв'язків між різними частинами тексту. Цю роботу виконує спеціальна програма, що дозволяє користувачам, які не мають спеціальних знань ІТ - технологій, створювати та редагувати тексти.

Іншою важливою рисою Вікі є контроль за версіями статей. Всі правки користувачів фіксуються та супроводжуються інформацією щодо часу, дати та автора правки. Будь-яка версія статті може бути відновлена.

Кожна тематична стаття на вікі - сайті має свою сторінку обговорення.

Взаємозв'язок сторінок та колективні зусилля — саме ці риси виділяють вікі серед інших соціальних сервісів. Учасники з різних географічних областей та різних областей знань можуть незалежно один від одного працювати над

створенням статей. Взаємодія між ними встановлюється через взаємодію між статтями, яка встановлюється автоматично у відповідності до правила — назва статті є потенційним посиланням на цю статтю в тексті інших статей.

Сервіси для зберігання мультимедійних веб - ресурсів можуть бути використані в бібліотечній роботі як:

1. Джерело накопичення мультимедійних бібліотечних веб - ресурсів.
Наприклад, це можуть бути відеофільми, фотографії, аудіо – та відеозаписи тощо.
2. Система зберігання бібліотечних відео -, фото -, аудіоархівів.
3. Засіб для спільної діяльності працівників різних бібліотек.

Сьогодні ідеї концепції Web 2.0 вийшли за рамки комп'ютерних технологій та привели до розвитку ініціатив Освіта 2.0, Бібліотека 2.0, Бізнес 2.0 тощо.

Говорячи про бібліотеку 2.0 маємо на увазі покращення бібліотечного сервісу шляхом використання технологій Web 2.0. У цьому світлі вона постає інформаційним центром, в якому працівники спільно з користувачами покращують бібліотечні сервіси, займаються інформаційним наповненням, створюють нову інформацію тощо.

Wiki-мережі мають ряд переваг над іншими веб - ресурсами. Можливість багатократно правити текст дозволяє залучати різних людей до створення статей та дає можливість постійно оновлювати і вдосконалювати їх. При цьому корисною буде історія обліку змін, що були внесені до змісту сторінки, та можливість повернутися до попередньої версії. Сторінка обговорень до кожної статті, де відвідувач може залишити свої коментарі, допоможе врахувати думки інших користувачів щодо представленої теми.

За матеріалами Інтернет – видань:

<http://www.eduwiki.uran.net.ua/wiki/index.php>

<http://www olenaprociv.blogspot.com/2010/09/20.html>

<http://www.tme.umo.edu.ua/docs/4/10zhivme.pdf>

З книгою по життю

Бернацька Г.М., завідувача бібліотекою закладу «ЗШ І-ІІІ ст..№15 ВМР»

*...Не змушуйте нікого читати;
якщо людина не читає, їй самій від того гірше...»*

Ліна Костенко

Підростаюче покоління дедалі більше байдужіє до книжок, які їм замінюють телебачення, комп'ютери Інтернет, відеоігри тощо. Це негативно впливає на розвиток особистості сучасної молоді людини, знижує загальний рівень освіти, культури, духовності.

У 2009 році Кабінетом Міністрів України схвалена Концепція Державної цільової програми підтримки та розвитку читання на період до 2015 року, яка має на меті виховання потреби у дітей, юнацтва та молоді систематичного читання, підвищення читацької активності та компетентності.

На шкільні бібліотеки покладаються завдання популяризації книги і читання, пошуку інноваційних форм і методів роботи з користувачами.

Важливим орієнтиром діяльності бібліотеки є читач нового покоління, з його запитами, потребами та проблемами. Але запорука успіху – це комплексний підхід, систематичність, креативність, партнерські відносини з учителями, публічними бібліотеками міста та громадськими організаціями. Бажання читати у школярів не постане саме собою, його треба прищеплювати і розвивати, аби поняття «читати» стало синонімом поняттями «мислити», «жити».

Кожна бібліотека намічає свої шляхи вирішення проблем читання молоді.

Найбільш доцільною формою організації діяльності шкільної бібліотеки з популяризації читання може стати розробка власної комплексної програми, яка має включати такі напрями:

1. Вивчення читацьких інтересів, уподобань.
2. Інформаційно-бібліографічна діяльність.

3. Індивідуальна робота.
4. Поповнення фонду.
5. Наочна популяризація читання (створення віртуальних виставок, презентацій)
6. Масові заходи.
7. Популяризація читання у ЗМІ (проведення радіопередач, випуск БІБЛІО-новин тощо)
8. Створення позитивного іміджу бібліотеки і бібліотекаря.

Новою сучасною і цікавою формою популяризації книги та читання загалом, стало проведення загальноміського конкурсу «Прочитав – розкажи!».

Школярі відчули себе не пасивними глядачами чергового «заходу», а стали активними учасниками цікавої культурної події, що стала гарним стимулом до літературної творчості та видавничої справи.

Конкурс «Прочитав – розкажи!» сприяв залученню дітей до індивідуального творчого процесу, допомагав неповторно, своєрідно сприймати прочитане і відобразити це у власному короткому цікавому переказі своєї улюбленої книги.

Учасники-дописувачі конкурсу також надали можливість іншим читачам в онлайн-режимі ознайомитись з повнотекстовими документами, бібліографічними довідками про авторів творів. А згодом, читачі, шляхом голосування, висловили свою думку про прочитане.

Переможцями стали ті учасники конкурсу, що, насамперед, набрали найбільшу кількість голосів-симпатій.

Важливо відзначити, що більшість дописувачів, окрім короткого переказу змісту твору, зробили узагальнюючий висновок, відмітили важливість художньої літератури у ствердженні загальнолюдських цінностей.

Безумовно, конкурс «Прочитав – розкажи!» передбачав заходи, що стимулюють читацьку діяльність і самих бібліотекарів. Адже тільки захоплений книгою бібліотекар здатний «достукатися до читача», прищепити смак до

якісного читання, до читацької рефлексії. А також підвищив інформаційну грамотність бібліотечних працівників, тому що саме їм довелося надавати допомогу читачам в розміщенні своїх робіт на сайті конкурсу.

Важко оцінювати конкурсні роботи маленьких читайликів, вибирати кращих, адже це їх перші кроки в країні Читляндії, а наша «класифікація переможців» є умовною, бо цей огляд може слугувати лише попереднім орієнтиром у виборі читачем «своїх» книги.

Аналіз проведеної роботи підтвердив: із закритої системи бібліотека перетворюється в соціальний інститут, здатний брати активну участь в житті суспільства, а бібліотекарі позиціонують себе як ведучі спеціалісти з формування читацької, інформаційної компетентності школярів.

Шкільна бібліотека має виконувати почесну місію культурного посередника між читачем і книгою. Бібліотека чекає на спраглого до читання школяра, а нам, господарям книжкових багатств, є що їм запропонувати.

Є діти, для яких книга – органічна частина їх життя. Для інших, книга – примус. Але змусити читати неможливо, як не можна змусити любити. Розкрити чарівний світ книги, показати «секрети», яких не помічає ненавчене око, - ось завдання учителя - словесника, бібліотекаря. Працюючи над становленням учня-читача, шукаючи шляхи розв'язання поставлених проблем, пам'ятаймо китайську мудрість: «Якщо ви заглядаєте на рік наперед – посійте рис. Якщо ви заглядаєте на 10 років уперед – садіть дерево. Якщо ви заглядаєте вперед на все життя – навчіть людину». Маємо навчити дитину ... читати!

Відкривши для себе книгу як джерело задоволення, а згодом і відповідей на якісь особистісні питання, учень потягнеться до книги. Отож, «дозвіллєве» читання повинно стати культурною звичкою, заняттям, яке спроможне підняти духовний рівень сучасної молоді, навчить дітей одержувати від читання радість.

У книги є стежок багато...
...аби добратися до серця і розуму кожного читача.

Крученюк А.А., завідувача бібліотекою закладу «ЗШ І-ІІІ ст..№12 ВМР»

Питання дитячого читання як були актуальними у ХХ ст., так залишилися і сьогодні, у ХХІ ст.. І це цілком зрозуміло:

По - перше, у вік Інтернету, падіння інтересу до читання, доступності будь якої інформації бібліотеки знаходяться в серйозній конкурентній боротьбі на ринку вільного часу з іншими можливостями отримання інформації, проведення дозвілля. Очевидно і те, що ця конкуренція буде тільки посилюватися.

По-друге, трансформується і роль бібліотек в сучасному світі. Само відвідування бібліотеки перестало для багатьох бути нагальною необхідністю.

Однією з основних функцій читання юним читачем часто бачиться отримання насолоди від читання, функції розваги. А якщо відвідування бібліотеки - це в значній мірі проведення дозвілля, то навіщо йти до нудної установи із заповненими полицями, якщо є сотні можливостей провести його в найбільш цікавих формах? Зрештою - є комп'ютер, планшет, телевізор, однолітки та ін.

Безсумнівно, для залучення читачів бібліотеки розробляють всілякі нові форми масової роботи, найчастіше, досить далекі від бібліотеки.

Навчити дітей насолоджуватися читанням, зробити його привабливим і улюбленим заняттям – ось основне завдання бібліотек, які обслуговують дітей. І допомогти в цьому можуть нетрадиційні форми роботи, що сприяли б неформальному спілкуванню читачів, цікавому проведенню дозвілля.

Журі мало чудову можливість переглянути та оцінити результати творчого пошуку наших креативних читачів. Роботи оцінювались за змістовність, грамотність, естетичне оформлення. На думку членів журі, конкурсанти дотрималися вимог до оформлення відгуків: висловили особисте ставлення

щодо прочитаної книги та її персонажів, визначили актуальність проблем, розглянутих у творах, особливості композиції, наголосили на силі впливу слова письменників, майстерності авторів у зображенні характерів героїв.

Конкурсні роботи показали, що учні мають своєрідні художньо-естетичні погляди на світ, достатні мовні здібності. Багато робіт супроводжуються ілюстраціями, малюнками, анімаціями, фотографіями. Наприклад:

Цвігун Вікторія, учениця 3-Б класу ЗНЗ №10 (відгук №1 на міф «Золоте руно»), з допомогою бібліотекарів Давидюк С. та Угльової Є. використали відцифровані копії дитячих малюнків при оформленні робіт на сайті wiki.vp-edu.net.ua.

Коломієць Єва, учениця 2-А класу школи - гімназії № 6 (відгук №6 на твір Ш. Перро «Попелюшка») прикрасила свою роботу анімацією.

Я хочу розповісти про чудову казку "Попелюшка". Автором казки є французький письменник Шарль Перро, який жив у 17 столітті. Він був не тільки казкарем, писав і інші твори, але найкраще вдалися йому саме казки, такі як "Попелюшка", "Спляча красуня",

"Червона Шапочка", "Кіт у чоботях" ,завдяки чому він і став таким відомим. Розповідь у казці Попелюшка йде про добру та ніжну дівчинку, яка залишилась без матері - найкращої жінки в світі. Тато Попелюшки вдруге одружився з чванливою та злою мачухою, корився їй і лаяв рідну доньку. Але Попелюшка була добра та незлоблива і завжди робила все саме важке в домі. Коли мачуха та сестри їхали на бал , вона навіть зробила їм найкращі зачіски.Попелюшка дуже хотіла і сама поїхати на бал, і в цьому їй допомогла добра чарівниця її Хрещена мати. Попелюшка була вродлива і ніжна на балу і принц закохався в неї. Але чарівниця наказала їй повернутися додому до півночі, та Попелюшка забула про наказ. Поспішаючи вона загубила кришталевий черевик. Принц підібрав його, і завдяки тому зміг знайти свою кохану. Попелюшка пробачила лихим сестрам їх вчинки, і після свого весілля віддала сестер заміж за двох молодих вельмож. Попелюшка дуже подобається мені саме тим, що вона не хоче мститися мачухі і сестрам , що вона слухняна і працьовита, що не відповідає злом на зло, а навпаки чинить добрі справи. Я думаю що завдяки тому мачухі та сестрам стало соромно за те погане, що вони їй спричинили. Сподіваюся, що після цього вони теж стали добрішими.Не дуже мені сподобався тато Попелюшки , який не захищав свою рідну доньку від злих людей. Мабуть , він боявся свою погану дружину, а бути боягузом не дуже добре. Але ж батьки завжди повинні захищати своїх дітей, тому поведінка батька не зрозуміла для мене. Казка "Попелюшка" багато чому може навчити будь-яку людину. Це й добро, і слухняність, і повага до людей , якими б вони не були. Тому кожна людина в світі повинна прочитати цю казку, щоб в душі стати краще. Приємно

читати "Попелюшку" навіть за те , що все в казці закінчується добре і Попелюшка стає щаслива сама і дарує щастя другим.

Деякі роботи настільки вразили оригінальністю, яскравістю, продемонстрували багатий словниковий запас, що самі стали найпереконливішою рекламою корисності читання.

Відгукам **Стадник Мар'яни, учениці 3-Б класу НВК №23, Сіроштан Олі, учениці 4-Б класу ЗНЗ №33** (відгуки №44 та №7 на твір Е. Портер «Полліана») притаманна дитяча безпосередність. Прочитані твори спонукають їх до розвитку мислення, спостережливості, діти знаходять в них відповіді на свої питання.

Зовсім недавно я прочитала "Полліанну" Елеонор Портер. Якою ж цікавою виявилась ця книга! В ній йдеться про одинадцятирічну дівчинку Полліанну, яка залишилась сиротою. Під опіку її взяла рідна тітка Поллі. Тітка жила в родинному маєтку. Вона не мала власної сім'ї та була дуже суворою. Рідну небогу тітка поселила на горищі, у задушливій кімнатці. Та це зовсім не засмучувало Полліанну, хоча в кімнатці не було дзеркала, все ж дівчинка раділа, бо не бачила свого ластовиння. Також там не було килимів і картин, проте вона тішилась краєвидом з вікна. Полліанна грала у незвичайну гру, якої згодом навчила багатьох жителів містечка. Це - гра в радість. Колись дівчинка замість омріяної ляльки отримала у подарунок від благодійної організації милиці. Батько, щоб заспокоїти доньку, сказав, що вона повинна радіти, бо милиці їй не потрібні! Завдяки грі Полліанна навчила багатьох, не зовсім щасливих людей, бачити в житті щось радісне. А коли вона не змогла ходити, через аварію, друзі, користуючись її ж

грою,допомогли дівчинці одужити. Гадаю,що гра в радість-найкраща гра.Спробуйте і ви в неї пограти! (Відгук №44)

У книзі «Полліанна» розповідається про дівчинку Полліанну, у якої померли батьки і вона приїхала до своєї тітки Поллі Гаррінгтон, яка завжди називала Полліанну – своєю небогою. Ця дівчинка приїхала з Жіночої Допомоги, її поселили у маленькій кімнатці на горищі. А Поллі Гаррінгтон наказала своїй домробітниці Ненсі дивитися за Поліанною. У цій маленькій кімнатці на горищі, де живе Поліанна не було картин та килимів. У тій маленькій кімнатці на горищі Ненсі тільки й робила, що прибирала. У дівчинки були некрасиві та порвані речі, але її тітка купила їй нові речі. Полі була дуже рада. Ненсі дізналась, що дівчинка грає у гру, де не можна сумувати і плакати. Цю гру придумав її батько, тому Полі ніколи не плакала. Пройшов час і всі звикли до Полліанни. (Відгук №7)

Роботи учениць 3-А класу Коломієць Єви, НВК № 6 (відгук №6 на твір Ш. Перро «Попелюшка») та 4-А класу Рибачок Катерини, ЗНЗ №36 (відгук №8 на твір Г.Вдовиченко «Ліга непарних шкарпеток») містять не лише враження про книжку, а й розповідь про письменників та рекламну рекомендацію. Адже прочитати книжку – замало, потрібно про неї розказати так, щоб й інші захотіли поринути у пригоди і таємниці, створені автором.

Нещодавно я прочитала книгу української письменниці Галини Вдовиченко «Ліга непарних шкарпеток».

Головна героїня твору - дівчинка. І як у кожної леді було у неї багато шкарпеток. Але з ними інколи траплялися дивовижні речі: то порветься одна, а то і взагалі десь зникне. Для шкарпеток, які

існували не парами, дівчинка виділила нижню шухляду шафи. Їм дуже хотілося бути потрібними комусь, але... Одного разу господиня пообіцяла викинути "весь цей мотлох". Тоді вони організували Лігу непарних шкарпеток, і коли з кимось траплялась біда, друзі рятували його. Навіть коли до сірої шкарпетки знайшлася пара, вона не захотіла покидати своїх товаришів.

Коли я прочитала цю книгу, то згадала свої речі. Бувало, що і я закидала шкарпетки, але відтепер не буду так робити. Я зрозуміла, що завжди можна надати будь-якій речі друге життя, наприклад, з одиноких шкарпеток можна зробити цікаві іграшки і подарувати їх у дитячий будинок. Після того, як я прочитала книгу я навчилась цінувати справжню дружбу, берегти речі, куплені батьками, допомагати одне одному й зрозуміла, як важливо бути поруч із друзями, коли вони потребують допомоги чи просто теплого слова. (Відгук №8)

Переважає більшість відгуків присвячена улюбленим художнім творам, але серед конкурсних робіт є відгуки і на дитячі енциклопедичні видання - відгук №4 учня 3-Д класу школи-гімназії №6 Пойди Богдана на книгу Л. Сікорука «Фізика для малюків».

Мне очень понравилась эта книга потому, что я не только узнал что такое звук, инерция, электрический ток, но и смог вместе с родителями провести опыты. Мне она понравилась потому, что мы сделали много устройств. Мы сделали телефон из двух спичечных коробков, двух спичек и веревочки. Мы сделали перископ из двух зеркал, трубки из картона и пластилина. Также мы сделали вертушку из листа бумаги, гвоздика и дощечки. Вот какая интересная это книга.

Варта уваги робота *учениці 3-Б класу Підлуцької Насті, НВК №23 (відгук №20 на твір О.Волкова «Чарівник смарагдового міста»)*, адже вона щира, надзвичайно творча і красива.

Мене зацікавила надзвичайна книга, яка називається "Чарівник Смарагдового міста". Її написав Олександр Волков у 1939 році. Дівчинка Еллі з Канзасу і її вірний песик Тотошка потрапляють в Чарівну країну під час урагану. Будиночок з Еллі та Тотошку впав на Гінгему і розчавив її. Добра фея Віліна повідомляє Еллі, що повернути її в Канзас може великий чарівник Гудвін, який живе в Смарагдовому Місті, але Еллі повинна допомогти трьом істотам у виконанні їхніх заповітних бажань. Вона зустрічає оживше Опудало, який мріє отримати мізки, Залізного Дроворуба, мріє повернути втрачене серце, і Боягузливого Лева, якому бракує сміливості. Всі разом вони йдуть в Смарагдове місто до чарівника Гудвіна, Великого і жахливого. Мандрівникам випало чимало пригод: напад Людожера, зустріч з Шаблезубими тиграми, переправа через річку, перехід через макове поле. Випробування здружили Еллі з Опудалом, Дроворубом та Левом і вони добираються до Смарагдового міста. Гудвін ставить умову-вони повинні перемогти злу чарівницю Бастінду. Еллі з друзями виконали умову Гудвіна. Вони перемогли чарівну армію Бастінди: вовками, воронами і бджолами та летючими мавпами, вони знищують Опудала і Дроворуба, беруть у полон Лева. Еллі захищають чарівні срібні черевички, знайдені Тотошкою в печері Гінгеми. Бастінда хоче відібрати їх у дівчинки. Еллі облила

Бастінду водою з відра,і зла чарівниця розтанула (вода-її загибель,тому вона не вмивалася 500 років!). Еллі спасає друзів,але Гудвін насправді не чарівник, а звичайна людина, колись занесений в Чарівну країну на повітряній кулі. Однак заповітні бажання супутників Еллі таки здійснились: Опудало, Дроворуб і Лев давно вже мали якості,про які мріяли, але їм не вистачало віри в себе. Еллі теж нарешті отримує можливість повернутися додому:Гудвін полагодив свою повітряну кулю і повернувся на ній разом з Еллі та Тотошкою.

Потрібно відмітити, що конкурс для багатьох дітей став сімейним: спільно з батьками обговорювалися прочитані книги та складались відгуки. Усі роботи відверті, яскраві, вирізняються емоційністю та самобутністю, учні висловили своє ставлення героям творів, свою стурбованість та міркування до подій, що розповідаються.

Бібліотекарі сподіваються, що знайомство з улюбленою книгою кожного читача - респондента викличе цікавість до книг і спонукає до відвідування бібліотеки, для знайомства з її багатою колекцією. Адже найкращою книгою є та, яка зробила нас читачами.

Форми залучення школярів до книги, розвиток інтересу до книги і читання

Дудник Н.М.,

завідуюча бібліотекою «НВК: ЗШ I-III ступенів – гімназія №2 ВМР»

«Читання - це один з витоків
мислення й розумового розвитку»

В.Сухомлинський

Книжка сприяє розвитку інтелектуальних здібностей, духовного збагачення, інтересів людини, розумових здібностей, інтересу до навчання. У сучасному інформатизованому світі зменшується кількість часу, який діти проводять з книжкою в руках. На сьогодні для того, щоб діти і підлітки читали, суспільству необхідно прикладати значно більше зусиль, ніж раніше. Розвиток нових інформаційних технологій підвищує значущість читання і розширює поняття грамотності, і усвідомлення важливості підтримки читання взагалі, а особливо дитячого читання, не повинно залишити без уваги з боку суспільства та держави.

Сучасний шкільний бібліотекар – фахівець не тільки сам стає дослідником, а й організовує дослідницьку діяльність школярів. Це допомагає забезпечити активну пізнавальну діяльність учнів, виробляючи навички аналізу, уміння абстрагувати, узагальнювати, робити висновки. В сучасній шкільній бібліотеці особливу увагу слід приділяти прийомам організації дослідницької діяльності учнів.

Конкурс - це одна із технологій масової роботи бібліотеки-як складова системи роботи з формування основ бібліотечно - бібліографічної грамотності школярів, метод масового керівництва читанням. Ефективними технологіями масової роботи шкільної бібліотеки є огляди літератури, обговорення книг, цикл читань, літературні конкурси - це жива дійова технологія популяризації

книги. Він допомагає якнайкраще розкрити книжковий фонд бібліотеки, ширше популяризувати художню та пізнавальну літературу.

Одним з них, відповідно наказу Департаменту освіти Вінницької міської ради у шкільних бібліотеках міста був проведений он - лайн конкурс дитячого читання «Прочитав – розкажи!»

Популяризація книг та читання шляхом залучення новітніх інформаційних технологій, заохочення бібліотечних працівників, вчителів, активних читачів до використання нових інформаційних технологій у своїй творчості, популяризація творчості письменників, формування почуття причетності до історії і культури рідного краю.

Для роботи журі конкурсу була обрана методологія розробки теми - робота має відповідати здібностям конкретного учня. Технологія проведення конкурсу включала конкурсний відбір оригінал - робіт у відповідності цільового призначення, продумати розповідь про книгу, популяризувати її, надання цитат, ілюстрацій, художнього оформлення анотацій. У роботі мають бути чітко відображені такі аспекти: визначення мети, відмінність і перевага запропонованих підходів та результатів.

Завдання конкурсантів було аналізувати так твір, виставлений на конкурс, щоб він мав успіх. При організації розгляду конкурсних матеріалів, журі враховувало розкриття тем, зміст анотації. Вони мали бути сформульовані так, щоб викликали бажання роздумувати, а може і сперечатися.

При виборі найкращих анотацій книг, журі враховувало пізнавально-художню цінність книги, зацікавленість і доступність викладу, прагнення активізувати читачів, пробудити у них самостійне прочитання рекомендованих книг.

У конкурсі дитячого читання, «Прочитав-розкажи!» приймали участь учні шкіл міста Вінниці. Члени журі переконались, що дуже багато дітей читають. Учасники вразили всіх своєю ерудицією та вмінням реалізувати свої творчі можливості.

Наші книгомани розповіли нам захоплюючі сюжети улюблених книжок. Завдяки цьому конкурсу вони змогли довести, що улюблена книжка – справді найкраща у світі, що завдяки книжкам можна перемагати.

Готуючи, організовуючи й проводячи дослідницьку діяльність учнів, при підготовці до конкурсу, шкільний бібліотекар стимулював творчу активність, емоційне сприйняття учнів, залучав їх до самостійної роботи, навчав знаходити нестандартні розв'язання. Основні тексти були такими, що їх можна було досягнути (тобто інтелектуально посильними для конкретного учня).

На мою думку, як члена журі, увагу привернули такі творчі роботи конкурсантів:

Поляруш Дарина, учениця 6-І класу школи-ліцею №7, відгук №100 на книгу Лідії Чарської «Записки маленької гімназистки».

Твір відповідає віковим інтересам та пізнавальним можливостям конкурсанта. Анотація має аналіз твору та узагальнення, відображає власну позицію учениці.

Співпраця бібліотекаря школи –ліцею №7 Череватової Наталії Василівни.

Лідія Чарська відома письменниця. За все своє життя вона написала більше вісімдесяти книжок . З них я прочитала лише три книги , але планую набагато більше. Найбільше мене вразила книжка під назвою «Записки маленької гімназистки». Ця повість розповідає як нелегко жилося російським дітям , а особливо приймакам на початку ХХ століття. Героїня книжки Оленка втратила мати і тому вирушає до дядька у Санкт-Петербург. Звісно її там зустрічають непривітно , і вона розуміє, що їй прийдеться нелегко.

У цій повісті є позитивні герої , як от Оленка і Никифор Матвійович .Оленка не зважаючи на важкі випробування зуміла зберегти добру, щиру і світлу душу

. Вона хвилюється за близьких і незнайомих людей , старається допомогти. Никифор Матвійович добрий , мудрий і порядний чоловік.

Він зрозумів , що Оленка беззахисна і щиро намагається їй допомогти по мірі своїх можливостей. Негативних героїв не менше : Жюлі , Матильда Францівна і діти генерала . Жюлі себе веде непередбачувано через свою фізичну ваду . Її поведінка це свого роду захист. Матильда Францівна живе в світі умовностей, їй невідомі щирі вчинки , душевність, співчуття. Діти генерала балувані, яким усе дозволено , все прощається.

Мораль книжки така – умій прощати навіть негідні вчинки й гідно себе вести , адже якщо вмієш це й жити легше.

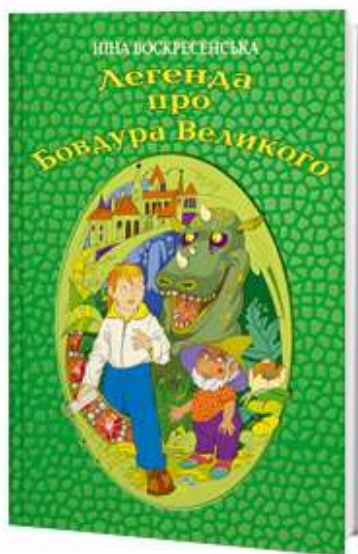
Раджу читати цю книжку всім , а особливо дівчаткам від одинадцяти років!

Терновенко Дмитро, учень 5-І класу, школи-ліцею №7 відгук №101 на книгу Ніни Воскресенської «Легенда про Бовдура великого».

Зміст та результати досліджень викладаються стисло, логічно, грамотно та аргументовано. У висновках слід зазначити досягнення мети анотації твору.

Використання в роботі ідеї анотації співавторів - бібліотекаря школи, цим вказано конкретний особистий внесок учасника - співавтора та бібліотекаря

школи-ліцею №7 Череватової Наталії Василівни.

Всі позитивні та негативні герої книжки Ніни Воскресенської «Легенда про Бовдура великого» мріють потрапити до Країни Мрій, а найбільше за всіх зла Темрява, яка хоче стати володаркою світу. Але зло не може потрапити туди, браму зможе відчинити тільки особлива людина.

Хлопчик Гриць, хробак Плазун, гном Смик, дракониха Гризела, жаба Ква-Ква, чаклун Огризок, відьма Хівря та найлютіша Темрява самотужки не можуть

потрапити до Країни Мрій, тому що у кожного з них бракує якостей, необхідних для цієї відповідальної справи. Тільки працюючи в команді, доповнюючи один одного вони досягнуть мети. Головна думка твору, що у кожного є мрія, але мало хто робить хоча б щось, аби досягти її. Як казав гном Смик: « Для досягнення мети треба добряче попрацювати». А ще історія вчить, що зло може приймати будь-які обличчя, навіть стати вродливою дівчиною, але найголовніше - внутрішня, а не зовнішня краса. Історія цікава і читається легко. В ній багато міркувань, переживань, цікавих висловлювань та багато різних казкових перетворень, магії. Разом з головними героями читач переживає та радіє, хвилюється і співчуває, а ще приймає складні рішення, проходить крізь випробування. Ця історія багато у чому повчальна. Я би радив прочитати цю книжку учням свого класу, щоб вони теж навчилися співпрацювати один з одним для досягнення спільної мети. Прочитавши книжку, я зрозумів, що варто мріяти про щось велике у житті. Про це влучно сказала дракониха Гризела: « Мрії – як зірки. Вони вказують нам шлях у темряві...».

Шевченко Інна, учениця 6-Вкласу ЗШ №20, відгук №106 на книгу Всеволода Нестайка "Тореадори з Васюківки".

Відгук "Літера "П" - у вигляді міні - експерименту. Оригінальне оформлення творчої роботи написання анотації на твір. Власна позиція дослідника: аналіз, узагальнення, робота з джерелами словників - формування самостійного поповнення знань.

Допомогла розмістити відгук бібліотекар закладу ЗШ №20 Дереза М.А.

**Признайтесь, приятелі, прочитали
повість про пацанів-приколістів?**

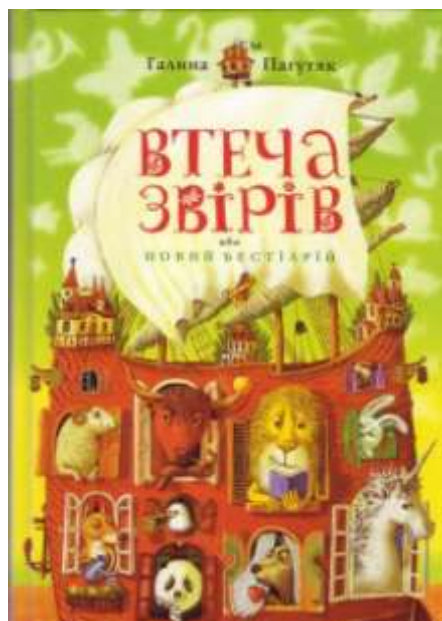
**Причина прочитання-
пригодницькі події повісті. Письменник**

представляє переконаних підлітків-приятелів. Придумували, посміхалися, підтримували, падали, піднімалися, перегукувалися, пересміювалися, підспівували, підморгували! Підкоп, переляканий підсвинок... Прикрощі проходять. Пригоди продовжуються... Поринаймо! Повість-пригода, повість-принада... Приєднуйтеся! Письменник помер, проте продовжує приносити позитив. Повість приваблює прикольними подіями. Прочитайте, підлітки!

Відгук №107 написала Жамба Катя, учениця 4-І класу, школи-ліцею №7 на книгу Галини Пагутяк «Втеча звірів або новий бестіарій».

В основній частині учасниця наводить характеристику джерел для написання роботи та короткий огляд літератури письменниці. Анотація доповнена інформацією про автора та її твори в он-лайн. У додатках містяться допоміжні матеріали, необхідні для повноти сприйняття роботи, кращого розуміння і отримання результату.

Розмістити відгук допомогла бібліотекар школи-ліцею №7 Череватова Н.В.

Як потрапила до мене книга? Ми з матусею зайшли до книгарні вибрати щось почитати. І я звернула увагу на книгу Галини Пагутяк «Втеча звірів або новий бестіарій». Мені сподобалась яскрава обкладинка та зацікавила назва книги. Виникли одразу кілька запитань. Чому звірі тікають? Куди тікають? Чому вони на кораблі? І що таке бестіарій? Мама лише посміхнулась і сказала: «Прочитай, дізнайся і розкажеш мені». Про що книга? Багато розповідати та все переказувати не буду, щоб вам було цікаво читати. Але скажу так: книга починається з того, що дівчинка, яку кличуть Доня, а ім'я її Лада переїхала з

батьками до хатинки в лісі. Вона нудьгувала. А ще дивувалась, що не бачила там жодного звіра. Все казкове починається тоді, коли вона на горіщі знаходить стару книгу про тварин та статуйку хлопчика із дзеркалом. Тоді ж з'являється хлопчик Каспар Гаузер, точно такий як статуйка. Доня з ним подружилась. Він їй розповів про себе і про те, що звірі покидають людей і хочуть відпливати від них якнайдалі на кораблі. Все це через погане ставлення людей до тварин. Хто і що мені сподобався, а що ні? Сподобалась дівчинка Доня-Лада, вона добра та смілива. Сподобався Каспар, який все знає про тварин і навчив Доню розуміти і любити їх. А ще я заплакала, коли читала про Безхатню Бабусю, яка все втратила за ради бездомних котів та собак. Не сподобався і налякав мене Чоловік-комаха. Він став таким, бо йому все набридло. Що я зрозуміла? З розповіді казкових тварин, я зрозуміла, що звірів колись люди шанували як братів по крові. Але з часом почали вважати звірів, яких приручили, своїми рабами, а згодом, ще найгірше, речами. А річ, яка зіпсувалася, стає непотрібною. А тварини нам же довіряють. А ще люди забруднили повітря, ґрунт і водоймища та нищать звірів. Як мені їх шкода... Авторка залишила сторінку чистою, щоб кожен сам дописав історію. І я вирішила, що колись я її допишу, як мене дівчинка Лада навчила по-іншому ставитись до тварин і розуміти, що це не іграшки, а живі, такі як і ми істоти. А ще у мене з'явилося велике бажання допомагати бездомним тваринам. Розповісти всім, що цирки і зоопарки не потрібні, бо вони роблять тварин невільниками. Про автора. Москале́ць Галина Васи́лівна (свої твори підписує як Пагу́тяк Га́ліна) — українська письменниця. Лауреат Шевченківської премії з літератури. Автор книг: «Діти», «Гірчичне зерно», «Записки Білого Пташка», «Королівство», та інших.. Цю казку автор написала в 1989 році для своєї донечки Лади. Потім рукопис пропав. І вона заново все писала. А видана книга аж в 2006 році. Заглядала я і в Вікіпедію. Дізналась, що означає слово бестіарій. Це збірник статей з ілюстраціями про тварин, і навіть про тих, яких не існувало.

Виявляється хлопчик, що супроводжував Доню Каспар Гаузер існував. Він жив у 19 столітті. Вважають, що це принц, якого викрали і утримували у підземеллі до 16 років. На жаль, у нього дійсно не було веселого дитинства.

Я рекомендую. Цю книгу читати всім дітям і дорослим!

**Шевченко Інна, учениця 6-В класу ЗШ №20, відгук №108 на книгу
Марини Павленко «Русалонька із 7-в»**

Цикл повістей «Русалонька із 7-В» (5 книг)

В роботі учасниці слід приділити увагу прийомам оригінального творчого оформлення роботи у вигляді: Відгук - акровірш . Цікавий індивідуальний підхід. За допомогою використання комп'ютерних можливостей, анотація доповнена біографією та змістом автора книги, досліджена її творчість.

Допомогла розмістити відгук бібліотекар закладу ЗШ №20 Дерезу М.А.

Відгук-акровірш

Мов мальва чарівна-це Україна,
А я, цінуючи її, єдину,
Рідною мовою обожнюю читати,
И і ось я відгук вирішила написати.
Наш автор - Павленко Марина,
А креативність думки все ж невинна!

Прочитавши п'ять книг про Русалоньку,-
«Апетит» читача маю змалечку,-
Відчуваю потребу цикл книг описати,
Лише вдячні слова можу вам передати.
Енергія слова-криниця душі,
Ніжну «Русалоньку» прочитати поспіши!
«Коронація слова» для авторки твору -
Основа таланту і нагорода!

Слідую далі нагород зорепад -
Українських конкурсів цілий ряд!
Чекаємо ми нових звершень:
Авторка серед сучасних – найперша!
Софійка, Відьмин став і баба Валя
Нам і реальність, й містику сплітали.
А вже лунає «Місячна соната»:

У Яна - Казмира море є таланту.
Коріння роду у Софійки давнє,-
Разом знайдемо медальйон у ставі.
А потім вродою Росави помилуйся...
Її і я, здається, вже боюся!
Надра історії відкриті перед нами,
Створила авторка містичну панораму.
Б
Коли «Русалоньку» завершила читати,
Абетку містики змогла опанувати.

Пишаймося талантом українським

И і авторці вклонімося низько!

Сміливим бути вчить нас книга,

Б

Містичні таємниці у свій світ покликають.

Ерудованим бути, цікавитись предками,

Не здаватись тоді, коли стане нелегко!

Наша історія – див глибина,

И і Батьківщина у нас є –одна!

Цикл книг зацікавить вас відразу!

Я рекомендую читати їх в середніх класах.

Груба Марія, учениця 3-А класу ЗШ №20, відгук №110 на книгу

В. Сухомлинського «Шматок хліба»

Анотація за характером відповідає віковим інтересам, містить власну думку, навички аналізу, емоційне сприйняття прочитаного твору, вміння робити висновки.

Оформлення – за допомогою використання технічних засобів - додається біографія автора і текст твору.

Допомогла розмістити відгук бібліотекар закладу ЗШ№20 Дерезу М.А.

Нещодавно я прочитала твір В.О. Сухомлинського «Шматок хліба». Це оповідання входить до збірки творів автора «Квітка сонця». Із цієї книги я прочитала багато казок та оповідань. Всі вони допомагають навчитися відрізняти добро від зла, підказують правильну поведінку в тій чи

іншій ситуації, навчають бути хоробрими і наполегливими, доброзичливим і вихованим, відвертим та чуйним до інших, навчають бути Справжньою Людиною.

У творі «Шматок хліба» розповідається про історію, яка трапилась в одній школі із учнями групи подовженого дня. П'ятикласник Семен, з'ївши свій обід, узяв шматок хліба у свого товариша, який чергував на кухні і мав пообідати трохи згодом. Хлопчик з'їв мало не весь товаришів хліб, а шматочок, що залишився, непомітно кинув під стіл. Вихователь помітив це і замість того, щоб відпустити дітей грати в м'яч, він розповів одну давню пригоду, що трапилось із двома товаришами-солдатами в роки війни. Викликає повагу вихователь, тому що він мудро вчинив, побачивши поганий вчинок учня. Не схвалюю поведінку Семена, адже хлопчик зробив недобре, узявши без дозволу хліб свого товариша. Прочитавши твір, я зробила висновок, що не можна брати чужого, що потрібно любити ближнього свого, як самого себе, зрозуміла, що в деяких ситуаціях людина має бути готова до самопожертви, заради іншої людини. Цілком згодна з автором у виховній меті твору. Раджу прочитати цей твір, а також інші казки та оповідання збірки «Квітка сонця» усім школярам та дорослим.

Рабчук Петро, учень 3-Г класу ЗШ № 11, відгук №122 на книгу

Андерсена Г.Х. «Снігова королева».

Анотація цікава тим, що в ній є глибокий аналіз тексту та сприйняття прочитаного, своє відношення до героїв, визначення мети. Анотація доповнена літературними джерелами: біографією автора книги та змістом книги.

Використання в роботі ідеї анотації співавтора - бібліотекаря школи

ЗШ № 11 Баглай О.П.

Давно полюбився мені казки Андерсена, великого Казкаря, що народився в Данії в сім'ї бідного шевця. Сам письменник стверджував, що його життя схоже на казку – прекрасну, багату на події та благословенну. Я із захопленням перечитую казку « Снігова королева». На мою думку, Герда правильно вчинила, коли вирушила на пошуки Кая. Дівчинка дуже любила свого названого брата і знала, що крім неї його ніхто не врятує. Тільки Герда могла перемогти Снігову Королеву, тому що мала добре серце, зігрите любов'ю до Кая. Сила Герди – в її доброті, мужності, вірі в себе та у вірності. Під час останньої зустрічі маленька розбійниця, дивлячись на Кая, запитає: «Ах ти, бродяга. Хотіла б я знати, чи вартий ти того, щоб за тобою бігали на край світу?» Герда промовчить. Але я тепер уже знаю відповідь: «Вартий!». Людина завжди варта того, щоб за неї боротись, навіть якщо вона здається зовсім пропашою. Я всім раджу прочитати цю казку, і переконатись, що добро, відвага, чуйність здатні розвіяти найстрашніші чари.

До проведення творчої роботи над конкурсними роботами були залучені шкільні бібліотекарі, батьки, тому була поширена технологія спілкування шкільного бібліотекаря з конкурсантами, яка закріплювалась бесідою, до якої ретельно готувалися, які допомагали повніше, глибше зрозуміти літературний твір, сприйняти його емоційно, співпереживати з героями прочитаного твору, відчувати красу, багатство рідної мови, роздумувати про прочитане. Конкурс дитячого читання - це вільна дискусія, роздум, предметом якої є обговорення книги.

Роль книги у житті людини важко переоцінити. Одним з головних засобів виховання духовної культури особистості дитини є його активне залучення до читання, інтерес до якого стрімко падає в наші дні через вплив Інтернету та мас-медіа і неякісної літератури.

Одним з найважливіших пріоритетних напрямків шкільної бібліотеки є підтримка та пропаганда читання як основи інтелектуального та особистісного розвитку дитини. Проведення конкурсу застосовується як важіль ефективної інноваційної діяльності з метою привернення уваги дітей до читання, прищеплення їм любові до книги, заохочення до систематичного читання задля постійного підвищення рівня особистісного розвитку.

Книга повинна стати для кожного учня другом, радником, наставником і мудрим учителем.

« Багато читаючи, ви багато дізнаєтесь, чим більше ви дізнаєтесь, тим більше робите нових цікавих відкриттів»

(Доктор Сьюз)

Позитивний вплив дитячого читання на становлення особистості учнів.

Огороднічук В.Д., завідувача бібліотекою «НВК:ЗШ-III ст. гуманітарно-естетичний колегіум №29 ВМР»

Проблема дитячого читання турбує всіх людей, яким не байдуже майбутнє своєї країни. Назріло багато проблемних питань, що стосуються підтримки і розвитку дитячого читання. Безумовно, читання є одним із важливих засобів задоволення духовних потреб людини, воно розвиває інтелект, формує зрілу, освічену і грамотну особистість. Глибока начитаність, літературна ерудиція значною мірою визначають особистість учня, його світогляд, коло інтересів, уміння сприймати прекрасне в мистецтві й у житті. Саме тому його потрібно всіляко підтримувати і стимулювати. При читанні книг наша уява включається в роботу і малює картини до того неймовірні, що деколи здається що сторінки оживають і ти стаєш головним героєм усіх подій.

Однією з важливих переваг читання книг – це той позитивний ефект, який допомагає розвивати наше мислення. «...Дитяче читання, виховання книгою... - найтонший і найсильніший – поряд зі словом учителя та бібліотекаря - засіб впливу на душу дитини. Що нас особливо турбує, так це те, щоб книжка залишилася і завжди була провідною силою виховання, щоб найголовнішою духовною потребою людини було читання» - писав В.О.Сухомлинський. Дитяче читання є проблемою державного масштабу, своєрідним індикатором ставлення суспільства до свого майбутнього. Навчити вмінню читати самостійно осмислено – одне з пріоритетних завдань педагогів та бібліотекарів. Його вирішенню сприяє їх майстерність залучити дітей до книги, оволодіти мистецтвом літературного читання, закріплювати читацькі навички, розширювати діапазон читацької компетентності. Цьому сприяють проведення Всеукраїнських та міських конкурсів дитячого читання. На виконання наказу Департаменту освіти Вінницької міської ради від 17.03.2014. №177, у квітні-

жовтні 2014 року був проведений міський онлайн-конкурс дитячого читання «Прочитав-розкажи!». Основним завданням дитини було написати відгук на прочитану книгу та розмістити його на платформі, а користувач мав би можливість за нього проголосувати. Звичайно, конкурсу передувала велика організаційно-методична та підготовча робота методистів з бібліотечних фондів, практичну допомогу учасникам в оформленні та розміщенні відгуків надавали шкільні бібліотекарі. Оцінювання відгуків відбувалось за результатами засідання журі, до складу якого я і входила.

Дитячі відгуки свідчать що твори, які вони прочитали не залишили їх байдужими, спонукали замислитись над важливими проблемами однолітків, допомогли знайти відповіді на свої запитання. Діти підійшли до написання робіт творчо, з ентузіазмом та відповідальністю. Найбільше мене вразили відгуки дітей які навчаються в *спеціальній загальноосвітній школі I-II ст. з дошкільним вихованням ВМР Таранухи Тетяни, Челюканова Олександра та Таневської Діани.*

Відгук *Таранухи Тетяни (Відгук №152)* вразив мене тим, що дівчинка переймається долею головної героїні, вона хоче її захистити. Незважаючи на те, що в дитини є життєві проблеми, вона бажає їй всього самого хорошого. Судячи з відгуку, розумієш, що Тетяна добра дівчинка, яка вміє співчувати і розуміє проблеми інших. Рекомендуючи книгу « Найкращі притчі» вона сподівається, що читач будь-якого віку знайде для себе багато цікавого і повчального.

У творі розповідається про батька, який запропонував своїй донечці гроші, якщо та постриже газон. Дівчинка все зробила, але один шмат газону залишила. Чому? Тато пішов подивитися і був вражений: на траві

сиділа велика жаба. Донечка пожаліла тваринку.

Мене зворушила ця притча. Дівчинка, яка сама була хворою, мала надзвичайно велике і добре серце. Вона ніколи в житті не зможе нікого образити, а буде захищати. Я вірю, що на її шляху зустрінуться тільки добрі люди. Якщо ти сієш добро, то воно вертається до тебе і залишається жити з тобою на все життя.

Мені сподобалась дівчинка. Вона на малюнку дуже мила і якась беззахисна. Мені хочеться її захистити. Можливо їй не дають грошей, ображають. Можливо заставляють працювати? Але хочеться вірити, що у неї гарний тато - добрий, красивий, великий. А ще дає їй гроші, просто так, на все, що вона собі хоче купити. Бо вона його донечка. Він дуже її любить, а вона його.

Мені сподобалась ця невеличка книжечка під назвою «Найкращі притчі». В ній я завжди знаходжу для себе щось цікаве і повчальне. Мені подобається, що притчі невеличкі, а змісту дуже багато. Я хочу, щоб мої однокласники, учні нашої школи прочитали цю чарівну книжку. «Чому чарівну?» - питаєте ви. Тому, що вона про все на світі: про зло і добро, про кохання та зраду, про родину, про твою країну, про друзів, загалом про все. Прочитайте її, і ви обов'язково ще не раз повернетеся до неї у своєму житті.

Відгук **№151** до твору *К.Ушинського «Сліпий кінь»* **Челюканова Олександра** показує, що добро і зло є явищами, які постійно супроводжують людину протягом її життя. Добро в житті Сашка займає основне місце. З відгуку розумієш, що саме вчинки людей створюють добрі або злі ситуації. Кожна людина не може змінити світ, але творячи добро можна комусь допомогти, принести радість. Дитина, прочитавши оповідання зробила для себе дуже гарні висновки. Потрібно завжди нести відповідальність за тих, хто нас любить, бути вдячним і турботливим.

Допомагаючи іншим, ми стаємо сильнішими. І, якщо, кожна людина буде творити хоч трішки добра, піклуючись про інших, світ зміниться. З відгуку

на твір зрозуміло, що хлопець перейнявся долею коня, і бажав би змінити кінцівку твору на кращу.

Я прочитав оповідання Костянтина Ушинського «Сліпий кінь», яке він написав за мотивами однойменної української народної казки.

Головний герой – Уседом, житель міста Вінети. Надзвичайну відданість показав кінь господаря Дожени-Вітер. Уседом клядеться віддячити вірного друга довічним доглядом. Але час та гроші

змінюють господаря. Скаліченого, сліпого коня Уседом виганяє за ворота будинку. Добрі люди не дають тварині загинути. Доглядають його до самої смерті.

В творі мені сподобалось, як кінь рятує господаря. Зворушило те, як зимою блукав вулицями Дожени-Вітер голодний і скалічений. Сподобались жителі міста. Вони дружні і справедливі. Рішення, яке люди винесли на майдані, викарбували на камені, щоб було нагадування для інших.

Я зробив для себе такий висновок: потрібно завжди нести відповідальність за тих, хто нас любить. Бути вдячним і турботливим. Допомагаючи іншим, ми стаємо сильнішими. Ця книга вчить добру і милосердю. Я порадив би всім хлопцям прочитати цей твір. Хотів би, щоб кінець твору був іншим, щоб кінь Дожени-Вітер знову став зрячим.

Прочитавши відгук №153 **Таневської Діани** захоплюєшся внутрішньою красою цієї дівчинки, її прекрасною душею. Розумієш, що це дитина, яка щиро любить рідну землю, її природу. Своїм відгуком, вона хоче сказати, що потрібно не просто проходити поряд з квітами, а помітити їх, роздивитись, бо кожна має свою красу. Захоплюєшся її внутрішнім станом, який так майстерно

передає зміст твору, дає зрозуміти, що кожна рослинка, як і людина – гарна і неповторна.

Автор твору «Вельможні та прості» відомий датський письменник Ганс Християн Андерсен. Його казки перекладені багатьма мовами світу. Їх знають усі діти: «Снігова королева», «Гидке каченя», «Стійкий олов'яний солдатик», «Дюймовочка». У творі розповідається про красуню – яблуневу гілочку та просту кульбабку. Зовні - це дві гарні квітки, але різні за внутрішнім світом. Яблунева гілочка вважала себе кращою за кульбабку і не розуміла, чому ту теж люблять герої книги. Сонячний промінчик зігрівав однаково їх обох: цілував яблуневу гілочку і пухнасту кульбабку. Героїня твору – Графиня, мала дуже добре серце. Вона милувалась красою всіх квітів, які росли високо і низенько. Найбільше в казці мені запам'яталося, як діти весело гралися з кульбабкою. Зворушило самолюбство яблуневої гілочки. Вона крім себе нікого більше не любила. Мені дуже сподобалась Графиня. Вона була доброю і всюди бачила красу, яка надихала її на малювання. Прочитавши твір «Вельможні і прості», я зробила висновок, що кожна рослинка, як і людина – гарна і неповторна. Кожна має свою красу, яку потрібно помітити, роздивитися. З автором я згодна, що всі ми рівні між собою. Але буває, що про це забуваємо. Я раджу своїм одноліткам прочитати цей твір, а особливо він буде цікавий для дівчат.

Цікавим є відгук № 144 **Вальчук Анастасії**, яка навчається у **4-В класі ЗШ №4**. Дівчинка ще зовсім юна, але як вона щиро проникає проблемами твору, розуміє їх, доносить їх актуальність. Дівчинка прочитавши твір, робить дуже гарні висновки. Вона завжди намагається бути оптимісткою, любити своїх ближніх, бачити в житті позитивні моменти. Приємним є і те, що Настя радить

всім прочитати цю чудову книгу, щоб більше дізнатися про Дитячий Світовий Бестселер.

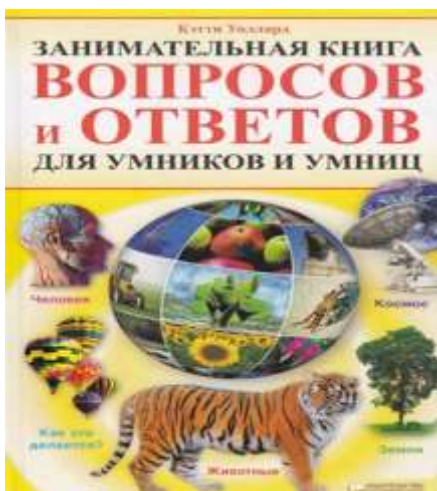
Одна з моїх улюблених книжок - «Поліанна». Вперше вийшла «Поліанна» ще в 1913 році, та переводилась на безліч мов, аби видаватися у багатьох країнах світу. А написала цей путівник до щастя Елеонор Портер - відома американська письменниця.

Її ще з раннього дитинства мені почала читати мама. Ставши дорослішою я сама стала захоплюватися й перечитувати «Поліанну». Не дивно, адже ця книга про дівчинку, яка вчила оточуючих радіти кожній миті, навіть, коли здавалося, що радіти нема чому. Найкращими картинами для Поліанни був краєвид за вікном, зі сріблястою річкою.

Мене вона навчила завжди намагатися бути оптимісткою, любити своїх ближніх, бачити в житті позитивні моменти.

Раджу всім прочитати цю чудову книгу, щоб більше дізнатися про Дитячий Світовий Бестселер! Дорослим і малим, хлопцям і дівчатам, адже ця книга – на всі часи.

Серед дітей, які читають художню літературу, є і читачі науково-популярного жанру. Саме таким є і **Мамроцький Андрій, учень 4-В класу ЗОШ №20**. Його відгук №124 на прочитану книгу Кеті Уоллард – «Чому це так?» дуже цікавий. Прочитавши відгук, розумієш, що Андрій отримав задоволення від прочитаної енциклопедії, знайшов багато відповідей на свої запитання, дізнався багато цікавого.

Влітку я прочитав дуже цікаву книгу Кеті Уоллард – «Чому це так?». У книжці розглядається чимало наукових питань :- « Чому небо блакитне?», «Чому бульбашки круглі?», і «Чому зірки мерехтять?». Багато цікавого про планету Земля, про вулкани, що вивергаються, і айсберги, що дрейфують та веселки. У ній вивчаються напролюд

різноманітний тваринний світ: від корів, які випасаються на пасовищах, до електричних вугрів, що іскрять в Амазонці. У ній розповідається про наше тіло: про пальці, що зморщилися після ванни, чхання, після якого слина летить зі швидкістю 160 км/год, сльози від нарізання цибулі й илунок, що буркотить. І нарешті у ній йдеться про штучні, але неповторні витвори рук людських – від жувальної гумки до шоколадних батончиків і компакт-дисків. Рубрика «Чому» вперше з'явилася 1987 року в газеті «Ньюздей». Відтоді газета збільшила обсяги своєї діяльності, а рубрика «Чому?» стала міжнародною. У 1993 році було видано першу книгу запитань і відповідей «Чому?». Ця книга є її доповненням. Цікаво те, що усі її запитання, розглянуті в цій книзі, дійсно ставили діти. Вони надсилали їх звичайною й електронною поштою в рубрику «Чому?» з усіх усюд, з різних куточків світу. Усі вони допомогли зробити дуже цікаву книжку, яку ми можемо прочитати. Я отримав масу цікавих вражень, дістаючи відповіді на всі свої численні запитання. Дізнався багато цікавого про найбільших і найменших, найшвидших і найрозумніших тварин. Зацікавило мене, чи розуміють тварини кольори, як їм удається вижити в пустелі, тощо. Ця книга призначена для дітей молодшого та середнього шкільного віку, які хочуть довідатися про всі питання, які їх хвилюють. Подяка редактору, дизайнеру і усім з видавництва, хто зробив внесок у видання книги, чий унікальний чутливість і почуття гумору перетворили створення книги «Чому?» на нескінченну пригоду!

Відгук № 149 Цвігун Вікторії, учениці 3-Б класу ЗШ № 10 на книгу

О. Копиленка «Дивовижні історії про тварин» гарно проілюстрований малюнками. Дитина відобразила прочитане на папері у вигляді ілюстрацій тих моментів, які їй найбільше сподобались.

У надісланих відгуках відкриваються дитячі емоції та внутрішні переживання під час читання книги. Юні читачі діляться враженнями, чому і чим подобається та чи інша книга: долею героїв, їхніми вчинками чи поведінкою, подіями, що відбуваються; почуттями які викликають; роблять висновки, хто з героїв був би справжнім другом і чому.

На мою думку, як члена журі конкурсу, відгуки дітей свідчать, що учасники конкурсу мають своєрідні художньо-естетичні погляди на світ, достатні мовні здібності. Усі роботи відверті, яскраві, вирізняються емоційністю, самобутністю, незважаючи на різні рівні виконання. Учні вчать аналізувати текст, чітко висловлювати власну думку на письмі. Відгукам притаманна оригінальність, дитяча безпосередність, учні висловлюють своє ставлення до героїв творів, свою стурбованість та міркування до подій, що розповідаються, співпереживають героям творів. Прочитані твори спонукають їх до розвитку мислення, спостережливості, іноді діти знаходять в них відповіді на питання, що їх хвилюють. Вчать вірити в мрії. До найяскравіших та самих цікавих епізодів книг багато учасників конкурсу додавали свої ілюстрації, фотографії, присвячували героям книг вірші. Все це сприяло розкриттю творчих здібностей учасників.